

Landstingsudvalget haft Lejlighed til at forelægge et Dokument, som er tilstillet mig, og som jeg ogsaa gerne vil gøre ærede Medlemmer her bekendt med. Det er tilstillet mig af Redaktøren af et meget stort moderat Blad, tilhørende Partiet Venstre — jeg skal ikke nævne hvor, for ikke at udpege den enkelte Vært, der her er Tale om. Den vedkommende Redaktør tilsender mig Referatet af en Samtale, han har haft med sin Vært, som, efter at han tidligere havde begæret Forhøjelse af ham, nu atter forlangte 100 Kr. Forhøjelse.

Værten siger saa: Vi kan nemt jævne Sagen derved, at De frivillig skriver under paa at svare yderligere 100 Kr., det er den letteste Maade, saa gør Nævnet ingen Indvendinger; jeg har nogle smaa Sedler, der er indrettede til dette Brug. Saa svarer Redaktøren: Det indlader jeg mig ikke paa; Sagen maa gaa sin ordinære Gang til Nævnet. Saa siger Værten: Vi maa helst ordne det privat for fremtidig Venskabeligheds Skyld; ellers kan det jo senere faa ubehagelige Følger. Saa siger Redaktøren: Venskabeligheden ser jeg bort fra; men hvilke er de fremtidige ubehagelige Følger? Dertil svarer Værten efter en Pause: Jeg har selv maattet indgaa paa frivillig at betale mere til den Mand, af hvem jeg har lejet min Butik; han sagde, at i Tilfælde af Vægning blev jeg sagt op, saa snart Huslejeloven ophørte, eller der blev givet Tilladelse til at opsigte Lejere. Det var jo en indirekte Maade at besvare Spørgsmaalet om, hvad Venskabeligheden og de fremtidige ubehagelige Følger vilde sige. Se, det var en voksen Mand, som her stod overfor en anden voksen Mand, og den vedkommende Redaktør er Indehaver af saa anseligt og stort et Firma, at han nok vil kunne tage Stødet af fremtidige Ubahageligheder og derfor kunde lade Sagen gaa til Nævnet, hvad han gjorde. Men han har sendt ind til mig Fremstillingen af Sagen med følgende Slutning: „Rigtigheden af ovenstaaende Fremstilling, som jeg til enhver Tid er villig til at beedige, karakteriserer i en uhyggelig Grad Modbydeligheden ved de frivillige Overenskomster, der søges lovfæstede, i den nu forelagte Huslejelov.“

Jeg synes, at dette Vidnesbyrd fra det praktiske Liv og ikke stammende fra nogen mig nærstaaende Personlighed burde forelægges her, da man faktisk fra det ærede Medlems Side, som har været Ordfører for det konservative Parti (Asger Karstensen), har hævdet en helt anden Opfattelse af disse Overenskomster. Det har været mig magtpaaliggende at sørge for, at dette Spørgs-

maal dog bliver løst paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. Dette er sket ved den af Lejerforeningerne tiltraadte Ændring, der gaar ud paa, at en mundtlig Bekræftelse skal finde Sted for Nævnet. Derved er vundet saa meget, som i Øjeblikket kunde vindes for at hindre, at disse Overenskomster skulde være saaledes, som denne Mand karakteriserer dem, nemlig af modbydelig Karakter.

Egil Jørgensen: Jeg har bedt om Ordet foranlediget ved den højtærede Minsters Bemærkninger om de 15 pCt. Jeg tror ikke, den højtærede Indenrigsminister har Ret her. I hvert Fald tror jeg nok, at vi i Boligkommissionen — jeg har ogsaa talt med andre derom — har opfattet de 15 pCt. som et Minimumsbeløb. Der var Ønske om at gaa højere op med dette Minimum; selve Boligkommissionens Erklæring og Betænkning er fremgaaet af et Kompromis, hvor forskellige Anskuelser har bøjet sig mod hinanden. Jeg opfatter det saaledes, at det er Nævnet, der har Ret til at fastsætte Procenten. At Nævnet aldrig skulde kunne gaa over 15 pCt., at de 15 pCt. altsaa skulde være Maksimum, kan ikke have været Meningen. Meningen i Boligkommissionen var at sætte Forskellen til 5 pCt., saaledes at i Tilfælde af, at Ejeren selv vedligeholder Lejlighederne, bliver Forhøjelsen mindst 20 pCt., og hvor Lejeren holder Lejlighederne vedlige, bliver den mindst 15 pCt. Man maa huske paa, at hele den ydre Reparation af Ejendommen, Trappegange o. s. v., altid vil paahvile Ejeren. Jeg beklager, at Ordet mindst er faldet ud. Men det er, som det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) mente, efter hele Sagens Sammenhæng en Selvfølge, at det skal underforstaas. Jeg skal kun tilføje, at hele Loven staar og falder med Nævnene. Der har mange Steder ikke været rigtig Tillid til Nævnene, hvilket ogsaa har bevirket, at der kommer nye Valg, hvad jeg anser for heldigt.

Jeg skal ikke trætte med mange Eksempler. Vi har alle faaet lange Lister med Eksempler baade fra Lejere og Ejere om Forhold, de fandt urimelige. Jeg skal blot nævne et enkelt dokumenteret Eksempel. Det drejer sig om en Lejlighed, for hvilken Lejen ikke har været sat op i de sidste tyve Aar; jeg tror, den beløb sig til 600 Kr. Ejeren gik til Nævnet for at faa Lejen sat op, og der blev bevilget ham 25 Kr.s Forhøjelse om Aaret paa Betingelse af, at han foretog mange Reparationer. Ejeren lod saa foretage et Overslag ved Hjælp af en Haandværker over, hvad de vilde koste.